

overfor Rigsdagen, som man maa ansee for heldig? Jeg troer det ikke. Den ærede Minister sagde i sit sidste Foredrag, at Biskopperne for Tiden repræsenterer Kirken, men jeg har, hver Gang der kom en saadan Yttring fra Ministeren, mod sagt den; jeg benægter, at Biskopperne kunne siges at repræsenterer Kirken. Det er samtlige Medlemmer af den evangelisk-lutherste Kirke, som er den danske Folkekirke, der udgjøre Kirken, og Biskopperne have ikke det Mindste mere i den Retning at sige end ethvert andet af Kirkens Medlemmer; de ere ikke valgte af Kirkens Medlemmer til at repræsenterer Kirken (Tscherning: Jo, thi Kongen er Kirken!). Jeg hører godt, at der siges, at Kongen er Kirken, men det er noget ganske Andet; derpaa skal jeg ikke indlade mig. Biskopperne repræsenterer ikke Kirken (Tscherning: Kongen er Kirkens Paue; Biskopperne ere Amtmænd i Kirken!). Ja, hvad de ere, troer jeg ikke ret mange Mennesker vide. Den ærede Minister sagde, at han allerede i forrige Session har udtalt, at han vilde ordne Sagen ved kongelig Anordning, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at denne Udtalelse fremkom ved Sagens tredie Behandling, medens Ministeren ved anden Behandling gif ind paa en Overenskomst med Udvalget om, at han vilde ordne den paa den Maade, som den ærede første Taler antydede. Det ærede Thing vil nu see, hvad jeg skal gjentage, naftet den første Taler allerede har gjort opmærksom derpaa, at den kongelige Anordning i §. I har en Bestemmelse, som i de allerfleste Tilfælde gjør det umuligt for de Vedkommende at kunne benytte den Ret, som den kongelige Anordning siger sig at ville tillægge dem; det er den Bestemmelse, at Præsten tidligt 48 Timer forud skal forviise sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ikke er i Brug til den for Forretningen fastsatte Tid, men naar man nu veed, hvad der udfordres fra Vedkommendes Side for at faae disse kirkelige Handlinger udførte, saa troer jeg, det vil sees, at de der- ved ere satte ude af Stand til at benytte den Frihed, der siges at være givet dem; det er det Samme som at sige: I maa have denne Frihed,

men vi stille saadanne Grændser for dens Benyttelse, at den ikke kan benyttes. — Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg gjøre opmærksom paa, at dersom det vedtages, bekræfter Rigsdagen den kongelige Anordning; thi der er jo indflettet i Texten, at denne Bestemmelse skeer i Henhold til den kongelige Anordning af 2den Oktober 1862; jeg kan godt forstaae, at den ærede Minister ønsker en Stadfæstelse fra den lovgivende Magts Side af den kongelige Anordning, men jeg troer ikke, at Rigsdagen bør give en saadan, selv om den iøvrigt vilde tage Loven. De sidste Bestemmelser i Lovforslaget ere, for at jeg ved Siden af det Øvrige, jeg har berørt, skal gaae ind paa disse Enkeltheder, aldeles uforstaaelige for mig. Der staaer, at naar Nogen vil have en kirkelig Handling udført i sin Sognekirke, skulle Accidenterne tilfalde Sognets Kirkebetjente eller Skolelærere, og derefter siges der: „Paa samme Maade forholdes med Høitids-offret, dersom Vedkommende gaaer til Alters i Sognets Kirke“; men der staaer ikke Noget om, hvorvidt Vedkommende i hele sin Levetid, saalænge han boer i Sognet, skal yde Høitids-offer, fordi han en eneste Gang i sit Liv gaaer til Alters i Sognets Kirke hos en anden Præst. Det kan jo godt tænkes, at et Medlem af Sognet engang faaer en fremmed Præst til at holde Altergang i Sognets Kirke, men naar nu denne Præst dør eller bliver forflyttet saa langt bort, at Vedkommende ikke kan the til at bruge ham, skal han da efter denne Bestemmelse, forsaavidt han bliver i dette Sogn, for sin hele Levetid give Høitidsoffer, eller hvorledes skal Bestemmelsen forstaaes? Det er aldeles ikke tydeligt, men det er jo det mindre Væsentlige. Saaledes som Sagen ligger for, og idet man ved at vedtage Loven har en Ud- sigt til at styrke den Modstand, der fra Biskoppernes Side bestandig reises mod Lovgivningsmagtens Afgjørelse af saadanne Sager, vil jeg slutte mig til den foregaaende Taler deri, at jeg stemmer imod Lovens Overgang til anden Behandling; det er den eneste Modstand, som man for Diebliffet med Virkning kan gjøre, og